

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਅ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਦੇ ਚਾਨਣ ਦੀ –ਤਰਕਸ਼ੀਲ

ਨਿਰੇ ਵਹਿਮ/ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ/ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰ

ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾਂ ਕਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਡਰਦਾ ਹੈ,ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸਮੇਂ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣਾ,ਤਾਰਾ ਟੁੱਟਣ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਲਾਈਨ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਾ।ਤਾਰਾ ਟੁੱਟਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਵਹਿਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਾਰਾ ਟੁੱਟਦਾ ਉਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।ਇਸ ਲਈ ਤਾਰੇ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਉਲਕਾ ਦਾ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਆਉਣਾ ਅਸੁਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਧੂਮਕੇਤੂ ਵੀ ਜਦ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲੇ ਵਰਗੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।ਧੂਮਕੇਤੂ ਦੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਫੈਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਵਹਿਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੜਾਂ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਤਬਾਹੀ ਫੈਲਦੀ ਹੈ। ਹੜ੍ਹ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਰੁੱਖਾਂ ਜਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋੜ੍ਹ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਖੁਵਾਜਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।ਕਈ ਵਹਿਮੀ ਲੋਕ ਵਹਿਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੜਾਂ ਸਮੇ ਖੁਵਾਜਾ ਪੀਰ ਹੜ੍ਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਕੁਹਾੜਾ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ।ਤੂਫਾਨ, ਚੱਕਰਵਾਤ ਤੇ ਵਾਵਰੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਲੋਕ ਬੁਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਂ ਭੂਤ ਪਰੇਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।

ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕੁੱਝ ਲੋਕ 13 ਦੇ ਅੰਕ ਨੂੰ ਅਸੁਖ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਲੀ- ਕਾਰਬੂਜ਼ੇ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ ਵਿੱਚ 13 ਨੰਬਰ ਸੈਕਟਰ ਨਹੀ ਬਣਾਇਆ। ਕਈ ਲੋਕ ਉਲੂ ਦੇ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਕਾਂ ਦੇ ਬਨੇਰੇ ਤੇ ਬੋਲਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਬੂਤਰ ਉਜਾੜ ਭਾਲਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ,ਜਦ ਕਿ ਲੋਕ ਕਬੂਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਗਨ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰੋਂ ਦਾ ਤੇਲ ਕੌਲਿਆਂ ਤੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਹਿ ਲਈਏ ਸ਼ਗਨ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੇਲ ਚੋਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਉਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੂਹੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ ਜਾਂ ਭੇੜਦਿਆਂ ਬੂਹਾ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਆਏ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਹੁਣੇ ਨੂੰ ਬੂਹੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਰੜਕੇ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਤ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮਾੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਵਹਿਮ ਹੈ,ਅਸਲ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬੀਤੇ ਵੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਹੀ ਬਲਦਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖੇਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਘਰ ਮੁੜਦੇ ਸਨ,ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਥਕੇਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਖਰਾਬ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੜਕਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਫੇਰ ਖੇਤ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਸਚਾਈ ਜਾਨਣ ਲਈ ਕੀ,ਕਿਉਂ,ਕਿਵੇਂ ਆਦਿ ਵਿਗਿਆਨਕ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਲੜ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਓਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਗਿਆਨ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ।ਲੋੜ ਹੈ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਗਿਆਨਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਤਰਕਸ਼ੀਲਾਂ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ – ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਭਜਾਓ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਅਪਣਾਓ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਮਨੁੱਖੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਗਹਿਣਾ।

ਪੰਜਾਬ ਪੈਨਸ਼ਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਰੀਦਕੋਟ ਸਬੰਧਤ ਏਟਕ ਵੱਲੋਂ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਐਸਡੀਐਮ ਦਫਤਰ ਮੂਹਰੇ ਫੂਕਣ ਦਾ ਐਲਾਨ

ਕੋਟਕਪੂਰਾ, 8 ਦਸੰਬਰ : ਪੰਜਾਬ ਪੈਨਸ਼ਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਰੀਦਕੋਟ ਸਬੰਧਤ ਏਟਕ ਵੱਲੋਂ 17 ਦਸੰਬਰ ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਠੀਕ 10:30 ਵਜੇ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪਾਰਕ, ਸਾਹਮਣੇ ਸਰਕਾਰੀ

ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣ, ਸੀਨੀਅਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨ, 10 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਬਿਜਲੀ ਸੋਧ ਐਕਟ 2025 ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੱਖੀ 29 ਕੇਂਦਰੀ ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰ ਲੇਬਰ ਕੋਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਾਲਾ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਪਾਰਕ ਸਾਹਮਣੇ ਐਸਡੀਐਮ ਦਫਤਰ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਫੂਕਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅੱਜ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਸੂਬਾ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਪ੍ਰੇਮ ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਚਾਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਲਏ ਗਏ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਆਗੂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੌਂਸ਼ਲ, ਸੋਮਨਾਥ ਅਰੋੜਾ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਮੱਤਾ, ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮੰਘੇੜਾ, ਤਰਸੇਮ ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਨੇ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ ਪੌਣੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮੀਡੀਏ ਵਿੱਚ ਫੇਕੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਦੀਵਾਲਾ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪੰਡ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਮਾੜੇ ਹਾਲਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁ ਕੰਮਜ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਮੂਹ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ 16 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਡੀ ਏ ਦੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਪਈਆਂ ਪੰਜ ਕਿਸਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਬਣਦਾ ਬਕਾਇਆ ਤੁਰਤ ਦੇਣ, ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ 2.59 ਦਾ ਗੁਣਾਂਕ ਤੁਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਤੁਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਤੁਰਤ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਠੇਕਾ ਅਤੇ ਆਉਟ ਸੋਰਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ, ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਤੁਰਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤੁਰਤ ਪੰਜਾਬ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਸਾਂਝੇ ਫਰੰਟ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਲਮਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸਾਰੇ ਮਸਲੇ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਮੀਟਿੰਗ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਬਿਜਲੀ ਸੋਧ ਐਕਟ 2025 ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੱਖੀ 29 ਕਿਰਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਚਾਰ ਲੇਬਰ ਕੋਡਾਂ ਦੀ ਸਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹਨਾਂ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਵਾਪਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਬੀ.ਐੱ. ਓਜ਼. ਦੀਆਂ ਦੇਹਰੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦਾ ਡੀ.ਟੀ.ਐੱਫ. ਫਰੀਦਕੋਟ ਵੱਲੋਂ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ

ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਚੋਣ ਰਹਿਸਲ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ

ਕੋਟਕਪੂਰਾ, 8 ਦਸੰਬਰ : ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਐੱਲ.ਓਜ਼. ਦੀ ਵੀ ਚੋਣ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਚੋਣ ਡਿਊਟੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਜਥੇਬੰਦੀ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਟੀਚਰਜ਼ ਫ਼ਰੰਟ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਇਕਾਈ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੁੱਖੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਗਗਨ ਪਾਹਵਾ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲਗਭਗ 24000 ਚੋਣ ਬੂਥ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਸਾਰਾ ਸਾਲਾਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਈ, ਵੋਟਾਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕੱਟਣੀਆਂ, ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਕਾਰਡ ਜੋੜਨੇ, ਵੋਟਰ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਐੱਸ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਾ ਸਰਵੇ ਵੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੀ.ਐੱਲ.ਓਜ਼. ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਏਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਐੱਲ.ਓਜ਼. ਹਨੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੀ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਬਲਾਕ ਸੰਮਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾ ਕੇ ਸਰਾਸਰ ਧੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਕਾਰ ਵੀ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਜਸਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ, ਵਿੱਤ ਸਕੱਤਰ ਪ੍ਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਚੋਣ ਰਹਿਸਲ ਰੱਖ ਕੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਰਗੇ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮ ਹਨ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕ 3:50 ਵਜੇ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ 5:00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਘਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦਵਾਉਣਾ ਆਦਿ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਕਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਕਾਰ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਬੀ.ਐੱਲ.ਓਜ਼., ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ, ਸਿੰਗਲ ਮਾਪੇ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਘਣੀਆ, ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਕਰਨਵੀਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ, ਗੁਰਸੇਵਕ ਸਿੰਘ, ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਸਵਰਨਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਆਪਕ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤ

ਦੇ ਭਰਾ ਚਰਨਾ ਤੇ ਸੀਤਾ ਸਾਇਕਲ ਰੋੜ ਕੇ ਦਿਹਾੜੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਇਕਲ ਆ ਕੇ ਰੁਕਦਾ ਹੈ। ਛਿੰਦਾ:-ਉਏ ਕਿੱਧਰ ਚੱਲੀ ਹੈ ਰੂਪ-ਬਸੰਤ ਦੀ ਜੋੜੀ।”ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਹੱਸ ਕੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਭਰਾ(ਚਰਨ):-ਜਾਣਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਛਿੰਦੇ ਬਾਈ ਬਸ ਕੰਮ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। “ ਛਿੰਦਾ:-ਕੰਮ ਤੇ ਤਾਂ ਐ ਦੱਸਦਾ ਜਿਵੇਂ ਡੀ. ਸੀ. ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ ਬਾਈ ਦਿਹਾੜੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। “ ਛੋਟਾ ਭਰਾ(ਸੀਤਾ) :-ਯਾਰ ਤੂੰ ਕੀ ਲੈਣਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਈਏ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੀਏ। ਐਵੇਂ ਹੀ ਲੱਗ ਚੁ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਮੱਥੇ..... ਦਿਮਾਗ਼ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਨੂੰ, ਚੱਲ ਬਾਈ ਐਵੇਂ ਲੋਟ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਮਿਸਤਰੀ ਨੇ ਪੈਸੇ ਕੱਟ ਲੈਣੇ ਨੇ। “ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਛਿੰਦਾ:-ਜਾਉ ਜਾਉ ਗਰੀਬੇ ਜਾਉ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਹ ਦਿਹਾੜੀਆਂ ਹੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਢੇਈ ਜਾਉ ਹਨੇਰਾ। ਨਾਲੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕੀ ਲੈਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ। “ ਛਿੰਦਾ ਮੋਟਰਸਾਇਕਲ ਦੀ ਕਿੱਕ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਭਰਾ:-ਸੀਤਿਆ ਵੈਸੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਵੇਖ ਲਵੇ ਆਹ ਛਿੰਦੇ ਦੇ ਨਵੇਂ ਲੀੜੇ ਪਾਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੋਟਰਸਾਇਕਲ ਬਦਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਾਂ ਦੇਖ ਲੈ ਹਫਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸਾਇਕਲ ਦੇ ਪੈਂਡਲ ਟੁੱਟੇ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਠੀਕ ਕਰਵਾਇਆ। “ ਛੋਟਾ ਭਰਾ:-ਚਰਨੇ ਬਾਈ ਪਰ ਆਪਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੁੱਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ ਆਪਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਟੇਹਰ ਨਾਲ ਸੌਂਦੇ ਹਾਂ।” ਵੱਡਾ ਭਰਾ:-ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਸਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ ਆਪਣੀਆਂ ਟੇਹਰ।ਭਾਪੇ ਦੇ ਭੋਗ ਤੇ ਲਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਉਤਰਿਆ।”ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਕੰਮ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਰਨੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਵੀ ਛਿੰਦਾ ਹੀ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਤਰੀ:-ਬਣਾ ਲਵੇ ਜਲਦੀ ਮਸਾਲਾ ਅੱਜ ਲਿਪਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ। “ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚਰਨੇ ਨੂੰ ਛਿੰਦੇ ਦਾ ਫੋਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਛਿੰਦਾ:-ਹਾਂ ਫੇਰ ਚਰਨਿਆ ਕੀ ਸੋਚਿਆਂ? “ ਚਰਨਾ:-ਕਾਹਦਾ ਬਾਈ। “ ਛਿੰਦਾ:-ਆਹੀ ਗਰੀਬੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਲਿਆਂ ਆਵਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਡੀ ਭਰਜਾਈ ਦਾ ਹੀ ਸੋਚ ਲੈ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਕਰਵਾਉਣਾ। “ ਚਰਨਾ:-ਨਹੀਂ ਯਾਰ..... ਪਰ। “ ਛਿੰਦਾ:-ਕੀ ਪਰ.....! “ ਚਰਨਾ:-ਸੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਛਿੰਦੇ ਬਾਈ। “ ਛਿੰਦਾ:-ਨਾ ਵੱਡਾ ਤੂੰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ..... ਨਾਲੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੇਖਿਆ ਬਈ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੱਲ ਅਲੱਗ ਹੋ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਿੱਤਰਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ। “ ਚਰਨਾ: ਵੈਸੇ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਗੱਲ। “ ਛਿੰਦਾ:-ਮੇਰੀਆਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੰਮ ਲਈ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਯਾਰੀ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਇੱਕ ਮੌਕਾ। “ ਚਰਨਾ:-ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ ਤੇਰਾ ਬਾਈ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ। “ ਛਿੰਦਾ :-ਯਾਰ ਤੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆਰਾਂ ਕੁ ਵਜੇ ਪਾਰਕ ਕੋਲ ਮਿਲੀ। “ਆਖ ਫੋਨ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਰਨੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪਾਸੇ ਮਾਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨਜੀਤ (ਚਰਨੇ ਦੀ ਵਹੁਟੀ) :-ਕੀ ਗੱਲ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੇਰੀ ਸਿਹਤ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ?” ਚਰਨਾ:-ਤੂੰ ਪੈ ਜਾਹ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ,ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। “ ਮਨਜੀਤ:-ਜੇ ਆਖੇ ਤਾਂ ਚਾਹ ਕਰਦਿਆਂ। “ਪਰ ਚਰਨਾ ਅੱਗੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਸੀਤਾ:-ਭਾਬੀ ਕਿਵੇਂ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਬਾਈ ਕਮਰੇ ’ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ? “ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਸੀਤਾ ਮਨਜੀਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ। ਮਨਜੀਤ:-ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸੁੱਤਾ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਨਹੀਂ ਠੀਕ। “ ਸੀਤਾ:-ਚੱਲ ਕੋਈ ਨਾ ਅੱਜ ਮਾਰਨ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਾਈ ਨੂੰ।ਮਾਤਾ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। “ਆਖ ਸੀਤਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਦਸ ਕੁ ਵਜੇ ਹੀ ਚਰਨਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ। ਮਾਤਾ:-ਪੁੱਤ ਜੇ ਤੇਰੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਾਹੂ ਲਿਆ ਕੇ ਮੈਂ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਚਰਨਾ:-ਨਹੀਂ ਮਾਤਾ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।” ਉਹ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਬਾਹਰ ਛਿੰਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਛਿੰਦਾ:- ਆ ਗਿਆ.... ਆਹ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। “ ਚਰਨਾ:- ਛਿੰਦੇ ਬਾਈ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਹੈ? “ ਛਿੰਦਾ:-ਮੈਂ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ,ਬਸ ਐਸ਼ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਐਸ਼ ਤੇ ਉਹੀ ਕੰਮ ਤੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਸ ਐਸ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ ਬਸ ਐਸ਼ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ ਚਰਨਾ:- ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਕੀ ਹੈ? “ ਛਿੰਦਾ:-ਉਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗੇ, ਚੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂੜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। “ਉਹ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰ੍ਹਿੰਜ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਚਰਨਾ:-ਆਹ ਕੀ ਹੈ? “ ਛਿੰਦਾ:-ਇਹ..... ਇਹ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪੌੜੀ, ਤੂੰ ਬਾਹ ਤਾਂ ਕਰ ਉਰੇ ਨੂੰ। “ਚਰਨੇ ਦੇ ਮਨਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਛਿੰਦਾ ਟੀਕਾ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਰਨਾ:-ਆਹ! “ ਲੰਮਾ ਜਿਹਾ ਸਾਹ ਖਿੱਚ ਕੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਛਿੰਦਾ:- ਆਹ ਲੈ ਅੱਜ ਦੀ ਦਿਹਾੜੀ ਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਇਸੇ ਟਾਇਮ ਆ ਜਾਈ। “ਆਖ ਉਹ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਚਰਨੇ ਨੂੰ ਫੜਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਰਨਾ ਅੱਖਾਂ ਮੱਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫ਼ਿਰ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦ ਕੇ ਘਰੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਰਨਾ:-ਮਨਜੀਤ... ਮਨਜੀਤ ਆਹ ਸਮਾਨ ਫੜ। “ ਮਨਜੀਤ:-ਇੰਨਾ ਸਮਾਨ..... ਕਿਵੇਂ ਲਾਟਰੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ। “ ਚਰਨਾ:-ਤੂੰ ਇਹੀ ਸਮਝ ਕੇ ਆਪਣੀ ਲਾਟਰੀ ਹੀ ਨਿਕਲ ਆਈ ਹੈ। “ ਹੁਣ ਚਰਨੇ ਨੇ ਸੀਤੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਜਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਛਿੰਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਸੀਤਾ:-ਬਾਈ.....ਤੂੰ ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। “ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ। ਚਰਨਾ:-ਕੀ..... ਕੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। “ ਸੀਤਾ:-ਆਹੀਂ ਜੇ ਤੂੰ ਛਿੰਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਤੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਛਿੰਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਨਸ਼ੇ ਵੇਚਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਕਰਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਜੇ ਇਸਦਾ ਏਹੀ ਹਾਲ ਰਿਹਾ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਆਪਾਂ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਆ ਜਾਵਾਂਗੇ। “ ਚਰਨਾ:-ਜੇ ਇੰਨੀ ਹੀ ਔਂਖ ਹੈ ਤਾਂ ਵੰਡ ਲਵੇ ਘਰ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਬਣਦਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਦਿਉ। ਨਾਲੇ ਛਿੰਦਾ ਠੀਕ ਹੀ ਆਖਦਾ ਸੀ। “ ਸੀਤਾ:-ਕੀ..... ਕੀ ਠੀਕ ਆਖਦਾ ਸੀ ਤੇਰਾ ਛਿੰਦਾ। “ ਚਰਨਾ:- ਭਰਾ..... ਭਰਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵੇਖ ਕੇ ਮੱਚਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ ਸੀਤਾ:-ਸੁਣ ਲੇ ਭਾਬੀ..... ਤੂੰ ਵੀ ਸੁਣ ਲੈ ਬਾਈ ਕੀ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈ..... ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤਰੱਕੀ ਵੇਖ ਕਿ ਮੱਚਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੱਚਦਾ ਨਹੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਸ਼ੇ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆਂ ਭਰਾਵਾਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਛੱਡਦੇ..... ਇਹ ਸਭ ਛੱਡਦੇ। “ਸੀਤਾ ਚਰਨੇ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਬਣਦਾ ਹੋਇਆਂ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨ ਬੀਤਦੇ ਹਨ। ਚਰਨਾ:-ਮਨਜੀਤ..... ਮਨਜੀਤ.....ਮਾਤਾ... ਮਾਤਾ ਸਾਰੇ ਕਿੱਥੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ,ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਕਿਉ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ।” ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆਂ ਚਰਨਾ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾ:-ਕੀ ਹੋਇਆਂ ਪੁੱਤ। “ ਚਰਨਾ:-ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਖ ਦੇਈ ਮੈਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। “ਉਹ ਭੱਜ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ-ਮੈਨ:-ਮਾਤਾ ਇਹ ਚਰਨੇ ਦਾ ਹੀ ਘਰ ਹੈ। “ ਮਾਤਾ:-ਹਾਂ ਪੁੱਤ ਚਰਨੇ ਦਾ ਹੀ ਘਰ ਹੈ, ਕੀ ਗੱਲ?” ਦੂਜਾ ਪੁਲਿਸ-ਮੈਨ:- ਮਿਲਣਾ ਸੀ ਚਰਨੇ ਨੂੰ। “ ਮਾਤਾ:-ਉਹ ਤਾਂ ਘਰੇ ਹੋਣੀ।”ਮਾਤਾ ਝੂਠ ਹੀ ਬੋਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? “ ਪੁਲਿਸ-ਮੈਨ:-ਕੋਈ ਨਾ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਘਰੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।” ਆਖ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ:-ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਉ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ? “ ਚਰਨਾ:-ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਨਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਕਿਆ ਪਿਆ ਹਾਂ।ਮਨਜੀਤ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? “ ਮਾਤਾ:-ਉਹ ਨਿਆਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲੋਂ ਲੈਣ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਚਰਨਾ:-ਮਾਤਾ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। “ ਮਾਤਾ:-ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। “ ਚਰਨਾ:-ਆਹ ਬੁੱਢੇ ਵਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਚੱਲ ਲਾਹ ਕੇ ਦੇ ਮੈਨੂੰ। “ ਮਾਤਾ:-ਵੇ ਘਰਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਹ ਵਾਲੀਆਂ ਹੀ ਤਾਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀਆਂ। “ ਚਰਨਾ:-ਮਾਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਾ ਕਰ। “ਮਾਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਕਰਨ ਤੇ ਉਹ ਵਾਲੀਆਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਰੌਂਦੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਪੁਲਿਸਮੈਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ-ਮੈਨ:-ਕਾਕਾ ਚਰਨਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? “ ਸੀਤਾ:-ਭਰਾ..... ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਹੈ ਜੀ ਮੇਰਾ। “ ਪੁਲਿਸ-ਮੈਨ:-ਚੱਲ ਫ਼ਿਰ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ। “ ਮਾਤਾ:-ਪਰ..... ਪਰ ਸੀਤੇ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? “ ਪੁਲਿਸ-ਮੈਨ:-ਮਾਤਾ..... ਮਾਤਾ ਕੱਲ੍ਹ ਤੇਰਾ ਚਰਨਾ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਔਵਰ ਡੋਜ ਨਾਲ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬਾਡੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀ ਹੈ। “ ਮਾਤਾ:-ਹਾਏ ਵੇ ਅਸੀਂ ਲੁੱਟੇ ਗਏ.... ਵੇ ਕਰ ਗਿਆ ਉਹੀ ਕੰਮ.....! “ਮਾਤਾ ਪਿੱਟਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨਜੀਤ:-ਕੀ..... ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਮਾਤਾ? “ ਮਾਤਾ:- ਨੀ ਤੂੰ ਲੁੱਟੀ ਗਈ..... ਆਖਦਾ ਸੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਨਾਉਣੀ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੱਟ ਕੇ ਸੁੱਟ ਗਿਆ। “ ਸਾਰੇ ਹੋਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਸੇਜ਼:- ਬਾਈ ਜੀ ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਹੀ ਨਸ਼ਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਉ। ਨਸ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਹੱਸਦੇ ਵੱਸਦੇ ਘਰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਆਪ ਸਭ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ